

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.918/2013/6. szám

A Szegedi Ítéltábla a **pártfogó ügyvéd neve (címe)** által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti lakos felperesnek - a **közös képviselő neve (címe)** által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2013. szeptember 30. napján kelt 15.P.20.784/2011/53. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 55. és 59. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a kiegészítéssel hagyja helyben, hogy kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg a Magyar Országos Közjegyzői Kamara részére 100.500,- (Egyszázezer-ötszáz) forint közjegyzői díjat.

Megállapítja, hogy a felperes képviseletében eljáró pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

A felperes által le nem rótt 1.251.400,- (Egymillió-kettőszázötvenegyezer-négyszáz) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhére marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes 1992-től 2004. június 28-ig volt az alperes közös képviselője. A tevékenységéhez kapcsolódó dokumentumokat ezt követően adta át a tisztségében őt követő alperesi képviselőnek. Az iratátadás után az alperes feljelentése folytán indult büntetőeljárásban a ... Megyei Bíróság 1.Bf.... számú jogerős ítéletével - részben megváltoztatva az elsőfokú ítéletet - megállapította a felperes bűnösségét sikkasztás bűntettében, valamint a számvitel rendjének megsértése vétségében, egyidejűleg az alperesi magánfél számára 2.197.651,- forint kártérítés és járulékai, 131.900,- forint illeték, továbbá 568.586,- forint büntetőeljárás költség megfizetésére kötelezte. A büntetőeljárásra tekintettel a felperest a **(város neve)**-i Városi Bíróságon betöltött ülnöki tisztségéből felmentették.

A felperes többször módosított keresetében 15.643.072,- forint megfizetésére kérte

- 2 -

kötelezni az alperest, melyből elmaradt közös képviselői díj (62 x 90.000,- forint)

5.580.000,- forint, ugyancsak elmaradt, bírósági ülnöki tiszteletdíja 1.920.000,- forint, a büntetőperben felmerült ügyvédi munkadíj 180.000,- forint, a büntetőítélet alapján a jövedelméből letiltott összeg 459.540,- forint, végrehajtási költség 3.532,- forint, az alperesnek nyújtott és vissza nem fizetett kölcsön 500.000,- forint, míg további 7.000.000,- forint az egészségromlásból fakadó nem vagyoni kára. A büntetőeljárással összefüggésben felmerült kiadásait kártérítés jogcímén kérte megítélni.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hangsúlyozta, hogy a társasház a felperessel szemben károkozó magatartást nem tanúsított.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Határozatának indokolásában miután megállapította a társasház perbeli legitimációját, vizsgálta a felperes által előterjesztett egyes kereseti követeléseket. Ennek kapcsán lényegesnek tartotta, hogy az alperes által kezdeményezett büntetőeljárásban a bíróság a felperest bűnösnek találta és kártérítés, továbbá egyéb, az eljárás során felmerült költségek megfizetésére kötelezte. Rámutatott, a büntetőbíróság által megállapított tényállás a jelen perben is irányadó. Álláspontja az volt, azzal, hogy az alperes a felperessel szemben büntetőeljárást kezdeményezett, melynek során bűnössége jogerősen megállapításra került, a társasház olyan jogellenes magatartást nem valósított meg, ami kártérítési jogkövetkezménnyel járna. Kiemelte, a társasházi törvény 49. § (1) bekezdése folytán nem lehet közös képviselő vagy az intézőbizottság elnöke, tagja aki büntetett előéletű, így a felperes által számított időszakra követelt, kiesett közös képviselői díjigény alaptalan. A bírósági ülnöki tiszteletdíj iránti követelés körében alkalmazta a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 212. § (1) és 220. § (1) bekezdését, továbbá az 1998. évi CXVII. törvény rendelkezéseit, melyek alapján a felperes ülnöki megbízatása a törvény erejénél fogva megszűnt, emiatt nem tarthat igényt 70. életévig járó tiszteletdíjára. Megállapította, az alperes e körben sem tanúsított olyan jogellenes magatartást, amely kártérítési jogkövetkezménnyel járhatna. Tekintve, hogy büntetőjogi felelősségén túl a felperes a társasház polgári jogi igényének megtérítésére is köteles büntetőbíróság jogerős ítélete értelmében, a végrehajtással összefüggő jogkövetkezményekért az alperes károkozóként szintén nem felel, a jogellenesség tekintetben is hiányzik. Álláspontja szerint ugyanakkor a felperes egészségromlásból eredő 7.000.000,- forint összegű nem vagyoni kárigénye körében nem állnak fenn a Ptk. 355. § (4) bekezdése szerinti feltételek, a csatolt orvosi igazolások nem bizonyítják, hogy kialakult betegségei okozati összefüggésben állnának az alperesi magatartással. A társasház részére nyújtott 500.000,- forint kölcsön tényét pedig - a felperesi állítással szemben - nem bizonyítja a **(gázszolgáltató)** 2003. február 3-i befizetési bizonylata, egyéb bizonyítékot a felperes nem szolgáltatott. Hangsúlyozta, a társasház teljes iratanyagát vizsgálta a büntetőeljárásban igazságügyi könyvszakértő, aki a felperes általi befizetés tényére nem tett utalást. Figyelemmel volt az elsőfokú bíróság a Ptk. 324. § (1) bekezdésére és 326. § (1) bekezdésére is: a felperes kölcsönszerződésből eredő követelése annak valósága bizonyítása esetén legkésőbb a felperes közös képviselői tisztségéből való távozásával, 2004. július 14. napjával esedékessé vált, melyhez képest követelése elévült.

- 3 -

Pf.I.20.918/2013/6. szám

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a módosított kereseti kérelemnek megfelelő döntés meghozatalát kérte. Fenntartva az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatait hangsúlyozta, egészségi állapotának romlása a

perben részletesen tárgyalt eseményekkel áll összefüggésben, mindezek igazolására orvosi dokumentációt csatolt. Továbbra is állította, hogy a társasház részére kölcsönadott 500.000,- forintot, és amint az a naplófőkönyv bejegyzéséből kiderül, erre a gázszolgáltató felé fennálló tartozás kiegyenlítése érdekében került sor.

A fellebbezés **alaptalan**.

A felperes kereseti kérelme kétirányú volt: egyrészt kártérítést igényelt az alperes által kezdeményezett büntetőeljárás kapcsán őt ért károk tekintetében, másrészt az általa nyújtott kölcsön visszafizetését kérte. Kártérítési követelésére a deliktuális kárfelelősség Ptk. 339. § (1) bekezdésében rögzített szabálya irányadó. Ez a felelősségi alakzat konjunktív feltételként rögzíti a jogellenesség, a kár, az okozati összefüggés és az általános magatartási zsinórmértékhez igazodó vétkesség, azaz a felróhatóság elemét, melyek tekintetében a bizonyítási kötelezettség az arra hivatkozó felperest terheli.

Kétségtelen, a felperes vagyona csökkent azzal, hogy - bűnössége megállapítása mellett - a bíróság az eljárást kezdeményező alperes, mint magánfél részére 2.197.651,- forint kártérítés megfizetésére, továbbá bűnügyi költség és illeték viselésére kötelezte, melynek kapcsán egyéb költségei is felmerültek, és ezzel összefüggésben szűnt meg ülnöki tiszte is, amely ugyancsak jövedelemvesztéseget okozott.

A hatóság előtti eljárás kezdeményezése, így büntető feljelentés megtétele sem alapoz meg azonban önmagában kártérítési igényt. Az eljárást kezdeményező felet abban az esetben is „immunitás” illeti, ha utóbb a feljelentés alaptalannak bizonyul, vagyis annak eredményeként a feljelentett felelősségre vonása nem történik meg (hasonlóan: BH2002. 223. számú és eBDT2013. 2968. számú eseti döntések). Alapvető társadalmi érdek fűződik ugyanis ahhoz, hogy fény derüljön az elkövetett bűncselekményekre, visszaélésekre, és az elkövetőkkel szembeni törvényi szankció alkalmazható legyen. Egyéni szinten ezzel azonos súlyú érdeket jelent, hogy a sérelmet szenvedett fél kompenzálása megtörténjen, az okozott kár megtérüljön. A jóhiszemű joggyakorlás követelményét éppen ezért csak a tudatosan valótlan tartalmú feljelentés sértheti, ami egyben megvalósítja a joggal való visszaélést.

Jelen esetben az alperes feljelentése megalapozottnak bizonyult, hiszen a felperes bűnösségét a büntető bíróság jogerősen megállapította, a polgári jogi igényt elbírálvá kártérítésre kötelezte és egyéb költségekben is marasztalta. A bűnösség ítéleti megállapítása a polgári bíróságot köti (Pp. 4. § (2) bekezdés), az ezzel összefüggésben felmerült felperesi vagyoni és nem vagyoni hátrányok kiküszöbölésére, kártérítésre így jogellenesség hiányában nincs mód.

Megjegyzi az ítéletábra, a felperes által állított kártételek valójában saját, büntető jogszabályokat sértő magatartásának következményei, melyeket viselnie kell.

A kölcsön visszafizetésére irányuló követelés kapcsán az ítéletábra mindenben osztja

- 4 -

az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, azokat megismételni nem kívánja.

A kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján azzal a kiegészítéssel hagyta helyben, hogy a pereszes felperest a Magyar Országos Közjegyzői Kamara részére megállapított közjegyzői díj megfizetésére

kötelezte, melyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett. Ennek összege a 14/1991. (XI. 26.) IM rendelet 9. §-án alapuló munkadíjból, valamint a 22. § (1) bekezdés szerint megállapított költségátalány összegéből áll, melynek megfizetésére a felperes a 24/2010. (V. 7.) IRM rendelet 9. § (1) és (2) bekezdése alapján köteles.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam terhén marad.

A pártfogó ügyvéd díjának viseléséről az ítéletábla a Pp. 87. § (2) bekezdése alapján döntött.

S z e g e d , 2014. év május hó 16. napján.

Dr. Kiss Gabriella s.k..	Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k..	Bálint Attila s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.918/2013/19. szám

A Szegedi Ítéletábla (...) által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti lakos felperesnek - a **közös képviselő neve (címe)** által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2013. szeptember 30. napján kelt 15.P.20.784/2011/53. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 55. és 59. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

KIEGÉSZÍTŐ ÍTÉLETET:

Az ítéletábla Pf.I.20.918/2013/6. sorszámú ítéletét kiegészíti azzal, hogy kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg a Magyar Országos Közjegyzői Kamara részére további 140.164,- (Egyszáznegyvenezer-egyszázhatvannégy) forintot.

A kiegészítő ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

A felperes a jogosult 8.022.120,- forint és járulékai iránt kezdeményezett fizetési meghagyásos eljárást az alperesi kötelezettel szemben. Az eljárás az ellentmondás folytán perré alakult. Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, melyet a Szegedi Ítéletábla Pf.I.20.918/2013/6. számú ítéletével helybenhagyott. A rendelkező részben a felperest 100.500,- (Egyszázezer-ötszáz) forint közjegyzői díj megfizetésére kötelezte.

A MOKK ezt követően bejelentette, hogy részére összesen 240.664,- forint jár az Fmhtv. 45. §-a

szerint és kérte az ítélet kiegészítését.

A kérelem **alapos**.

A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. tv. (Fmhtv.) 42. § (1) bekezdése előírja, a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem előterjesztésért a MOKK részére e törvényben megállapított díjat (eljárási díj) kell fizetni. Ennek alapja a 44. § (1) bekezdése szerint a pénzkövetelésnek az eljárás megindításakor fennálló, járulékok nélkül számított értéke. A díjalap után az eljárási díj mértéke az alapeljárásban 3%, de legalább 5.000,- forint, legfeljebb 300.000,- forint.

A Pp. 225. § (6) bekezdése szerint, ha a bíróság ítéletében nem rendelkezett olyan kérdésről, amelyről a rendelkezés jogszabály értelmében hivatalból kötelező, a mulasztást a bíróság a hiányosság észlelését követően haladéktalanul köteles hivatalból pótolni. Miután a Pp. 77. §-a szerint a perköltség viseléséről, melynek része a közjegyzői eljárás során felmerült, az Fmhtv-ben meghatározott eljárási díj, a bíróságnak hivatalból, kérelem hiányában is döntenie kell a határozat kiegészítéséről.

Erre figyelemmel az ítélet tábla a Pp. 225. § (6) bekezdésének alkalmazásával ítéletét kiegészítette a fennmaradó közjegyzői díj tekintetében, mivel korábban az Fmhtv. 44. § (1) bekezdése szerint járó díjról nem döntött.

A kiegészítés a másodfokú ítélet elleni fellebbezés lehetőségét nem teremti meg.

S z e g e d , 2016. év március hó 18. napján.

Dr. Kiss Gabriella s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Bálint Attila s.k.
táblabíró